

De natuur is stil in december. Zij lijkt zich schrap te zetten voor wat gaat komen. Dat is in onze tijd onzeker. Wordt het koud? Of wit? Blijft het regenen of wordt het te vroeg lente? In deze tijd van klimaatverandering kunnen we alles verwachten. Maar een ding is zeker: de bomen zijn er klaar voor. Ze hebben hun bladgroen veilig weggeborgen in stam en takken. Hier en daar is nog wat kleur te zien maar het meeste blad is gevallen.

Als het kil en grauw is blijven meesten van ons blijven liever binnen. Een enkeling kan genieten, maar sommigen hebben serieus last van hun stemming met dit weer. Wat fijn voor die mensen dat kerstmis in de winter valt. We maken het warm en gezellig met lichtjes en kaarsen. We brengen groen en een groene boom in huis. Onderzoek heeft uitgewezen dat kijken naar groen onze stemming verbetert.

Maar juist als je je zo voelt, zou ik u willen uitnodigen om naar buiten te gaan. Want het is mogelijk ondanks het grauw en grijs toch te genieten. Even afleiding zoeken door je aandacht te richten op de natuur. Goede kleding is een voorwaarde, niemand kan genieten met een koud hoofd, natte voeten of een rillend lijf.

Tegenover mijn huis staat een grote struik met groene, glimmende bladeren waarvan het merendeel gemene stekels heeft, er zitten knalgele bessen aan. Deze worden door de vogels niet erg gewaardeerd, dus ik kan er de hele winter van genieten. U hebt het vast al door. Ik heb het over een hulst, die veel vaker rode bessen heeft, maar die van 'mij' zijn geel. Vlak daarnaast staat een struik met een kleurencombinatie die u niet kan verzinnen; paarsrood met oranje! Het knaloranje besje wordt liefdevol ingepakt door een paarsrode muts: de kardinaalsmuts. Als u hem ontdekt, dan begrijpt u ook waarom hij deze naam gedraagt. Sommige vruchten zijn al op hun retour, maar de spectaculaire vorm en kleur zijn nog herkenbaar. Er bestaat een opvatting dat de natuur de kleuren zo bedacht heeft om levende wezens te waarschuwen voor gevaar. Want ook de bessen van de kardinaalsmuts zijn giftig voor mensen, de vogels vinden deze wél lekker. De truc is dat de stevige beswand voorkomt dat het gif uit het zaadje in de maag van de vogel komt. Het wordt namelijk uitgepoept.

Wat is er nog meer te zien? De bomen! Ik durf u te vertellen dat ik mij verlies in kale bomen. Zonder hun groen kan ik mijn ogen nauwelijks afwenden, hun bouw, lengte, structuur, stam en takken zijn zo mooi. Ik nodig u graag uit om hun silhouetten nader te bekijken. Ze tonen zich van hun beste kant tegen zo'n grijze, grauwe lucht. Ik maak er een sport van om aan de hand van het silhouet de boom te herkennen. Het blijkt dat elke boom zijn eigen 'handschrift' heeft, zijn eigen onvervreembare vorm. Tenzij de mens met zijn zaag in de weer is geweest. Bij twijfel zoek ik rondom de boom naar blad; liggen er veel

van dezelfde soort, dan mag je er op vertrouwen dat die bij de boom horen. Zo kom je een stap verder. Ik heb voor u vijf van de meest in Leiderdorp voorkomende bomen geselecteerd en nodig u uit om op speurtocht te gaan. Leuk in je eentje of juist met elkaar. Kijk of u de verschillen ziet en de bomen zo uit elkaar kunt houden. Het is weliswaar dan grijs en grauw maar toch een gelukkig moment.

